

Mənzərə

İşıq Tanrısı gələr
Alar yağmurdan səni.
Yeddi rəngli bir kəmər,
Sərar yer kürəsini.

Febdir¹⁵ qapını döyən,
Göyün durulan çağı.
Sülh yaratmaq istəyən
Süslənən göy qurşağı.

Saçına baxma, qoca,
Darıxma niyə təksən.
Buludlar dağılınca
Yenə də seəcəksən.

Gözəllik

Üfüqlər dincəlmir səbahdan bəri,
Məni səmələrə bağlayır bir nur..
Yerin rəngləriylə göyün rəngləri
Qarışıb al-əlvan bir xırman olur.

Bu nədir, Şirazın min bir çiçəyi
Sübh çağı hörülür bulud saçına.
Ya çadır qurubdur şənlik eləyir,
Vəzir dirsəklənib dağ yamacına.

Nigah meydanıdır şənliyin, sazın,
Qarışıb qırmızı, yaşıl, mor ala.
Hafız, uzaqlardan doğma Şirazın
Necə yetşibdir soyuq şimala¹⁶.

Al-əlvan çiçəklər sonsuz bir dəniz
Çöllərdən əl edən lalələr, tək-tək.
Zəmilər içində qızarır səssiz
Savaş tanrısına acıq verərək.

Sən bu gözəlliyi qoru həmişə,
Ruhunda rənglərdən ocaq yandırсын.
Hər çiçək çevrilib kiçik günəşə
Daim yolunuzu işıqlandırсын.

İxtilaf

Sol sahildə inlədərdi
Zöhrə bir vaxt fleytanı.
Sağ sahildə canq ötərdi
Merih¹⁷ səslərdi insanı.
Qulağında yaz havası
Dinçlik qarışırdı səsə
Nəzakətli bir fərəhdən.

Savaşlara səsləməsə.
Atışmalar bizi birdən.
Nə var axı qan-qadada,
Bu qırğından hara qaçaq?
Savaşmaq mı düşür yada

Fleytalar susmadıqca.
Bu İsrafil surudurmu
Kimdir ürək açan bizə.
Heyrətlənmək yeri deyil
Qulaq asın könlünüzə!

Ovqatdakı Keçmiş

Qonşu bağda açmış zərif çiçəklər¹⁸,
Şehli güllər, zambaqlara qarışır.
Arxadakı kolluqlarsa bir təhər,
Ehtişamlı qayalara dırmaşır.
Ətəkləri göy meşəylə çevrili
Dağ şövalye papağıdır tac olmuş.
Dərələrə “barış” deyir bir əli,
Bir əli də zirvələrə ucalmış...

Eşq havası!..Dinər köhnə qəmlərim,
O bağçanın ətri məni vurardı.
Dan işığı dilləndirər simləri,
Əldə rübab yar yolunda durardım.
Ova səslər ovçuları bir soraq,
Atəş səsi titrədir sıx meşəni.
Çöl-çəmənə bir-birinə vuraraq
Dincəlməyə seçdilər bu guşəni!

Pöhrələnib canlanmada ağaclar
Bahar gəlir, ruhumuz da ayılsın.
Burda sizə həyat vermiş duyğular
Bir könlüdən min könlə yayılsın.

Sevinc paylaş! Özünə də nuş olsun
Öz eşqini neçə eşqə qatınca.
Bir istəyə yüz min istək qoşulsun
Məhəbbətin bal dadına çatınca.

Yenə Hafiz bizi alıb apardı,
Onunla bir zirvədədir şövqümüz.
Bizi ölü durğunluqdan qopardı,
Eşq yolunu yaşatmaqdır zövqümüz.

Şeir və görüntü

Palçığını dönə-dönə
Qarışdırır, canlanır daş¹⁹.
Yunan həyat verdiyinə.
Mehir salır yavaş-yavaş!

Bizim coşan səadət də
Fıratdan güc alıb gəlir.
Yogrulmuşuq bu sürətdən
Sularda ruhum dincəlir

Şerimizi yaydıqca biz
Gəlsə bu yanğının sonu.
Dolub-boşalsa badəmiz.
Əsirgəməz öz suyunu.

Cəsərət

Əmələndən sağlıq dilər
Əyilməz ömrün qışına.
Şair, yenə nəğmə ilə
Xalqı toplayır başına.

Bülbül kimi oxu, şair,
Əyilmə dünya qəminə.
Yollar səni arzulayır
Apara öz aləminə.

Get nəğmənlə tufan qopar,
Sizildama acı-acı.
Nəfsinə əsir nəğməkar,
Ruhunda tapar əlacı.

Cəsür və Mahir

Kimsə mənə hirsələnməsin, qızmasın,
Xöşbəxt şair öz sözüylə bir olsun.
Cansız sözlə kimsə şeir yazmasın
Sözü canlı, duyğuları hürr olsun.

Sınaqlara çəkilsəm də yüz adla,
Dərd canımı tərək eləməz bircə an.
Mən dərdləri diz çökdürən inadla,
Ayrılmaram xeyirxahlıq yolundan.

Təvazöylə ədəb birdir, düşünsən,
Ədəblini əyri niyyət əyəmməz.
Yetkin qızlar ona elçi düşəndən
Ədəb umar, cahilliyi bəyənməz.

Qoca müdrik belə verib öyüdü
O alim ki, sonsuzluqdan, zamandan
Dərslərini dinlədikcə böyüdüm
Xoş rəftarı öyrənmişəm mən ondan.

Şeir yazmaq hür düşünmək, azadlıq...
Coşqun ruhla, şövlə keçər hər anın
Gözəl xanım, dəyərli dost, yol açıq
Gəl arzumca xidmətində dayanım!

Sən də papaz, nə təkkən var, nə yerin.
Yerini bil, deyilənə qulaq as.
Ürəyimə toxunsa da sözlərin.
Mənim ədəb çərçivəmi qırammaz!²⁰

Ovqatımı poza bilməz bu laflar
Sən getdiyən bu yolu mən gəlirəm.
Söz edilən nə ki qutsal dəyər var
Səndən öncə, səndən yaxşı bilirəm.

Hədyanların məni işdən eləməz
Dəyirmanım şerimizi üyüdür.
Çünki mənim dəyərimi bilən kəs,
Sizi döyür, məni daim böyüdür.